

netop fordi det er kommet fra en Side, hvem jeg skylder saa megen Anerkjendelse og Respect, at det efter min Mening vilde være urigtigt, om jeg vilde lade det imod mig Anførte gaae hen uden at yttre Noget dertil. Det ærede Medlem for Rjøbenhavn's 7de Valgfreds (Caspe) udtalte gjentagne Gange og i stærke Udtryk sin Forundring over den Maade, hvorpaa jeg havde udtalt mig om det Endringsforslag, der ganske vist bærer hans Navn; han udtrykte sig, som om jeg havde tilladt mig en utilbørlig Critik derover, som om jeg havde talt med en ubetingelig Sikkerhed, og han brugte flere lignende Udtryk. Jeg skal hertil bemærke, at den Dmstændighed, at et Forslag bærer det ærede Medlems Navn, for mig indeholder en Opfordring til at stænke netop dette Forslag en særegen Opmærksomhed. Jeg har troet, at den Dmstændighed, at det omtalte Forslag bar det ærede Medlems Navn, gjorde det dobbelt nødvendigt, at de, der havde den Anskuelse, at ikke dette Forslag, men noget Andet var rigtigt, gjorde, hvad de kunde, opbøde al den Varme og Kraft, som de vare istand til at lægge i deres Foredrag, for at impegaae Forslaget. Det skulde gjøre mig meget ondt, om det ærede Medlem i denne min Optreden kunde see noget for ham Saarende og Krænkende; men naar et æret Medlem fra Hjørring (Fischer) har udtalt sig, som om det var en uberettiget Critik fra min Side, kan jeg dog ikke undlade at gjøre opmærksom paa, at jeg i dette Stykke i alt Fald ikke er den Udæftende, men den, der er bleven udæftet. Det er noksom bekjendt, at jeg har været Medlem af den Commission, der har udarbejdet Lovudkastet, og at den med Hensyn til dette Spørgsmaal deelte sig i to lige store Dele. Jeg hører til den Deel, hvis Mening er godkjendt af den forrige Regjering, godkjendt af den nuværende Regjering og tiltraadt af det andet Thing. Det kunde nu ikke falde mig ind at ville underbydere de Grunde, der fra den anden Side, fra den øvrige Deel af Commissionen, ere gjorte gjældende til Forsvar for deres Anskuelse — jeg har kun ført Ordet for min Anskuelse —

men det ærede Medlem maa dog tillade mig den Bemærkning, at med al Anerkjendelse af den Dygtighed og Sagkundskab, der har været tilstede hos den Deel af Commissionen, hvis Mening han gav Medhold, findes der dog vel ogsaa nogen Dygtighed paa den anden Side, og det forekommer mig ikke nødvendigt just at fremhæve den ene Halvdeel paa den Maade, han gjorde det, hvorved det let kunde faae Udseende af, som om den anden Halvdeel skulde undertrykkes ved den store Autoritet, der tillegdes hiin. Som sagt, jeg er ikke den Udæftende i dette Punkt, men jeg er bleven udæftet. Det var det ærede Medlem for Randers Amts 3die Valgfreds (Kampmann), som ved denne Sags Behandling i forrige Møde tog Ordet om dette Punkt og ikke blot fremhævede, at der var saare Lidet, der talte for det Forslag, der har fundet Tilslutning af den ene Halvdeel af Commissionen og derefter af to Regjeringer og af det andet Thing, hvorimod der skulde være saare Meget, der talte for det Forslag, han har været med at stille, men dertil spøiede en Critik af de Grunde, de Exempler o. s. v., der ere anførte i Commissionens Betænkning. Derpaa forekom det mig, at der var Anledning til at svare. Er der af mig brugt noget stærkt Udtryk, troer jeg ikke, at det kan siges at have bestaaet i Andet, end at jeg vendte den Sætning, som det ærede Medlem for Randers Amts 3die Valgfreds anførte mod Udcastet og den Deel af Commissionen, som hvis Forsvarer jeg paa en Maade staaer her, om imod ham og sagde til ham: det ærede Medlem har sagt, at saare Lidet talte for Udcastets Bestemmelse og derimod saare Meget for hans Forslag; jeg troede snarere, at man kunde sige, at saare Meget talte for Udcastet og saare Lidet for hans Forslag. Er det stærke Udtryk, saa er det, som sagt, ikke mig, der har givet Tønen an til at føre Ordet paa denne Maade. Jeg paa staaer overhovedet, at den særdeles Varme, som ærede Medlemmer have anvendt med Hensyn til dette Spørgsmaal, ikke er paa rette Sted.